

unge mennesker under 18 år, at der er fremkaldt fare herfor, eller at der er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel.

Niveaueet for bøderne for overtrædelse af arbejdsmiljølovgivningen bør – som anført i motiverne til tidligere ændringer – bringes op på et niveau, hvor bøderne bliver mere følelige for virksomheden. Yderligere vil en skærpelse af strafferammerne virke præventivt således, at arbejdsgivere afholder sig fra at overtræde arbejdsmiljølovgivningen.

Endelig skal der ses med særlig alvor på de situationer, der er opregnet i den nye bestemmelse i § 82, stk. 3 og 4. I disse tilfælde bør den konkret udmålte straf yderligere skærpes.

5. Forældelse af sager om leverandører, installatører, reparatører og planlæggere m.fl.

Efter dansk ret er strafferammen afgørende for forældelsesfristens længde. Efter straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1, er forældelsesfristen to år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i ét år for overtrædelsen, eller når straffen for overtrædelsen ikke vil overstige bøde. Efter denne regel vil forældelsesfristen for juridiske personer som hovedregel være to år, fordi straffen for juridiske personer aldrig kan overstige bøde.

Den foreslåede ændring, hvorefter forældelsesfristen i sager om leverandører, installatører, reparatører og planlæggere m.fl. fastsættes til fem år, skal ses på baggrund af, at disse sager i deres natur typisk er »skjulte« overtrædelser. Til forskel fra arbejdsgivers ansvar er leverandør- og projekteringsansvaret rettet mod fremtiden, efter at arbejdet er afsluttet. Da anklagemyndigheden også skal have tid til at vurdere sagen, vil sådanne sager i mange tilfælde være forældede, inden sagerne er tilstrækkelig oplyst til, at der kan rejses tiltale.

Der er derfor behov for en længere forældelsesfrist end de to år, der følger af straffeloven.

Der findes lignende regler om en særlig 5-årig forældelsesfrist i bl.a. miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 7.

6. Arbejdsmiljøinstituttet gøres selvstændigt

Arbejdsmiljøinstituttet er fra 1. januar 1997 blevet udskilt fra Direktoratet for Arbejdstilsynet. Med forslaget lovfæstes instituttets status som en selvstændig enhed – et sektorforskningsinstitut – under Arbejdsministeriet.

Høring

Forslaget har været forelagt følgende til udtalelse: Arbejdsmiljørådet, relevante ministerier, domstole-

ne, Dansk Selskab for Arbejds- og Miljømedicin samt Assurandør-Societetet.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Den nye partsstyrede indsats

Finansieringen af den nye partsstyrede indsats

Finansieringen af branchearbejdsmiljørådenes og Arbejdsmiljørådets indsats skal ske via det årlige bidrag fra arbejdsskadeforsikringen, som i dag går til finansiering af Arbejdsmiljøfondet, og som udgør 45 mio. kr. Den metode, hvorefter statens andel af de 45 mio. kr., opgøres, ændres i forhold til de nuværende regler. Den ændrede beregningsmetode betyder, at statens andel, som i 1997 udgør 4,2 mio. kr., reduceres med 1,3 procent (svarende til knap 580.000 kr.), hvoraf tre fjerdedele lægges over på de private forsikringsselskaber (private virksomheder) og en fjerdedel på kommuner og amtskommuner.

Ligeledes vil de midler, der i dag indgår i støtteordningen til branchesikkerhedsråds (BSR)-konsulenter, overgå til branchearbejdsmiljørådene. Støtte hertil fra staten ydes i dag i form af tilskud til de pågældendes løn, som i øvrigt betales af organisationerne.

Arbejdsmiljørådet og branchearbejdsmiljørådene vil få tilført yderligere ressourcer til arbejdsmiljøindsatsen gennem den af Arbejdsskadeudvalget i Betynkning nr. 1282 fra 1994 om arbejdsskadeforsikring m.v. anbefalede afgift på to procent af erstatningsudgifterne ved arbejdsulykker. Midlerne skal anvendes til en målrettet informations- og kampagneindsats for et bedre arbejdsmiljø.

Begrundet i EU's 3. skadesforsikringsdirektiv, som bl.a. indebærer en liberalisering af forsikringsområdet, forventes erhvervs sygdommene udtaget af forsikringsregi med virkning fra den 1. januar 1999, hvor direktivet træder i kraft. Baggrunden er, at erhvervs sygdomsområdet ikke anses for forsikringsbart i gængs forstand.

I forbindelse med ændringen af arbejdsskadeforsikringsreglerne kan det vise sig nødvendigt at foretage en ændring af arbejdsmiljøloven, som sikrer et uændret provenu til Arbejdsmiljørådet og branchearbejdsmiljørådene. Ændringsloven skal formentlig fremsættes i begyndelsen af 1998.

Med udgangspunkt i Arbejdsskadestyrelsens statistik over udbetalte erstatninger ved arbejdsulykker vurderes to-procentbidraget at tilføre Arbejdsmiljørådet og branchearbejdsmiljørådene et provenu, som i 1996-niveau udgør i alt ca. 27,2 mio. kr., som opkræves fra staten, forsikringsselskaber, der tegner arbejdsskadeforsikringer, og selvforsikrede kommuner og amtskommuner samt arbejdsgivere. De 27,2